

22. Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena

22nd Ludwig van Beethoven Easter Festival

Honorowy Patronat Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy
Honorary Patronage of Andrzej Duda, the President of the Republic of Poland

Piątek, 23 marca,

17.00

Friday, 23 March

5:00 pm

Filharmonia Narodowa
Sala Koncertowa
Warsaw Philharmonic
Concert Hall
ul. Sienkiewicza 10

Koncert w ramach obchodów 100-lecia Republiki Estońskiej
Concert for the Centenary of the Republic of Estonia

Koncert pod Honorowym Patronatem
Ambasadora Republiki Estońskiej, Pana Harriego Tiido
Concert under the Honorary Patronage
of the Ambassador of the Republic of Estonia, Mr Harri Tiido

Organizacja / Organisation:

Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Easter Festival
Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Elżbieta Penderecka
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny
President, General Director
Andrzej Giza, Dyrektor / Executive Manager

Współorganizacja / Co-organisers:
Filharmonia Narodowa w Warszawie
Warsaw Philharmonic

Teatr Wielki – Opera Narodowa
Teatr Wielki – Polish National Opera

Zamek Królewski w Warszawie
Royal Castle in Warsaw

Festiwal jest dofinansowany ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
The festival is co-financed by the funds from
the Ministry of Culture and National Heritage.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Sinfonia Varsovia

Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w
Katowicach
Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice

Orkiestra Filharmonii Poznańskiej
Orchestra of Poznań Philharmonic

Wrocławska Orkiestra Barokowa
Wrocław Baroque Orchestra

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia AMADEUS
AMADEUS Chamber Orchestra of Polish Radio

Santander Orchestra

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki
Zachęta – National Gallery of Art

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
The Fryderyk Chopin University of Music

Współpraca / Collaboration:

Urząd Miasta Krakowa
The Municipality of Krakow

Uniwersytet Jagielloński
Jagiellonian University

Biblioteka Jagiellońska
Jagiellonian Library

Akademia Muzyczna w Krakowie
The Music Academy in Kraków

Muzeum Narodowe w Krakowie
National Museum in Krakow

Festiwal jest realizowany dzięki wsparciu finansowemu
Miasta Stołecznego Warszawy.
The Festival is produced thanks to the financial support
of the Capital City of Warsaw.

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

WARSZAWA 16-30 MARCA 2018

www.beethoven.org.pl

Tatjana Kozlova (1977)

Longing for Darkness

na saksofon i trio fortepianowe
for Saxophone and Piano Trio

Władysław Żeleński (1837-1921)

Trio fortepianowe E-dur op. 22

Piano Trio in E major, Op. 22

Fulgura frango – Allegro deciso

Pärt Uusberg (1986)

Night Scenery

na saksofon altowy i fortepian
for Alto Saxophone and Piano

Antonín Dvořák (1841-1904)

IV Trio fortepianowe e-moll op. 90 „Dumki”

Piano Trio No. 4 in E minor, Op. 90, “Dumky”

1. Lento maestoso
2. Poco adagio
3. Andante
4. Andante moderato
5. Allegro
6. Lento maestoso

Trio Hemeis

Sigrid Kuulmann-Martin – skrzypce / violin

Andreas Lend – wiolonczela / cello

Ralf Taal – fortepian / piano

Virgo Veldi – saksofon / saxophone

AMBASADA ESTONII
W WARSZAWIE

Virgo Veldi

Trio Hemeis

Tatjana Kozlova

Longing for Darkness

na saksofon i trio fortepianowe

Tatjana Kozlova, absolwentka Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru w klasie kompozycji Heleny Tulve, należy do najbardziej znanych i cenionych estońskich twórców nowej generacji. Pierwszym spektakularnym sukcesem kompozytorki było zajęcie 3 miejsca na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów w Paryżu w kategorii młodych twórców (2004) za utwór *Made of Hot Glass*. Inny utwór – *Disintegration Chain* – zaliczony został do 10 najlepszych dzieł na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów w Wiedniu (2011). Kozlova jest również laureatką Kranichsteiner Musikpreis, głównej nagrody Międzynarodowego Letniego Kursu Nowej Muzyki w Darmstadt (2006), Nagrody Muzycznej im. Heino Ellera (2008) i nagrody Estońskiego Funduszu Kultury za rok 2015. Obecnie jest pedagogiem w tallińskiej Szkole Muzycznej im. Georga Otsa, gdzie wraz z Heleną Tulve prowadzi mistrzowską klasę „obiektów dźwiękowych”. Język muzyczny kompozytorki cechuje zmysłowa i wyrafinowana brzmieniowość. Niezwykłe barwy dźwięku stają się dla niej siłą formującą przebieg muzyczny. W jednym z wywiadów wyznała: „Muzyka to dla mnie proces, transformacja, stan lub kombinacja tych trzech. Kiedy komponuję, moim celem nie jest przekazywanie pewnych przesłań czy myśli, gdyż są do tego lepsze narzędzia. Kiedy komponuję, staram się osiągnąć głębię emocji, dla której słowa są często niewystarczające. [...] W mojej muzyce odnajduję pewne niuanse, które mnie zaskakują i sprawiają, że lepiej rozumiem samą siebie. Można powiedzieć, że każdy utwór jest próbą dotarcia do mnie samej”. Utwór *Longing for Darkness / Tęsknota za ciemnością* powstał z myślą o wykonawcach: Triu Hemeis i saksofoniście Virgo Veldim, oni też po raz pierwszy go wykonali – 25 lutego bieżącego roku, w helsińskiej Virka Gallery.

Tatjana Kozlova

Longing for Darkness

for Saxophone and Piano Trio

Tatjana Kozlova, a graduate in the class of composition of Helena Tulve from the Estonian Academy of Music and Theatre, is one of the most renowned and appreciated Estonian artists of the new generation. The composer's first spectacular success was taking third place at the International Rostrum of Composers in Paris in the category of young artists (2004) for the piece *Made of Hot Glass*. Another one, *Disintegration Chain*, was counted among the 10 best works at the International Rostrum of Composers in Vienna in 2011. Kozlova is also a winner of Kranichsteiner Musikpreis, the Grand Prix of the International Summer Course of New Music in Darmstadt in 2006, the Heino Eller Music Prize in 2008, and the Prize of the Cultural Endowment of Estonia for 2015. She currently teaches at the Georg Ots Tallinn Music School, where she runs the masterclass of “sound objects” with Helena Tulve. The composer's musical language is sensuous and refined in its sound; she finds in the exceptional timbres of the sound the force to build the passage of the music. She acknowledged in an interview: “For me music is a process, a transformation, a condition or a combination of those three. When I compose, my purpose is not to transmit a certain message or thought, there are better tools for this. When I compose I try to accomplish a depth of emotion where words are often not enough. (...) I often find some nuances in my music that surprise me and make me understand myself better. One can say that every piece is an attempt to reach myself.” The piece *Longing for Darkness* was made with specific performers in mind: the Hemeis Trio and saxophonist Virgo Veldi. They were the first to perform the piece at the Helsinki Virka Gallery on 25th February this year.

Władysław Żeleński

Trio fortepianowe Es-dur op. 22

Władysław Żeleński, obok Zygmunta Noskowskiego i Juliusza Zarębskiego zaliczany do najważniejszych przedstawicieli neoromantyzmu w muzyce polskiej, od wczesnej młodości przejawiał zainteresowanie gatunkami muzyki kameralnej. Już w czasach gimnazjalnych napisał dwa kwartety i trio, które jednak nie zachowały się do naszych czasów. Kolejne kompozycje kameralne – *Sextet C-dur* op. 9 i *Wariacje na temat własny* na kwartet smyczkowy op. 21 – powstały w okresie studiów, które Żeleński podjął wprawdzie w Pradze, a potem w Paryżu.

Swoje *Trio E-dur* op. 22 na fortepian, skrzypce i wiolonczelę kompozytor napisał już po powrocie do kraju i objęciu w Instytucie Muzycznym w Warszawie klasy kontrapunktu i harmonii. Bezpośrednim impulsem był najprawdopodobniej konkurs Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego rozpisany w 1873 roku. Żeleński ukończył trio dopiero w roku następnym i wtedy też, 26 kwietnia, odbyło się jego prawykonanie w ramach niedzielnych poranków muzycznych w Resursie Kupieckiej. W 1875 roku utwór został wydany w Lipsku w wydawnictwie Kahnta i opatrzony dedykacją dla młodej pianistki Auguste Auspitz-Kolár, która kilka lat wcześniej wykonała w Wiedniu utwór fortepianowy kompozytora. Każda z trzech części *Trio* posiada motto wywiedzione ze średniowiecznej dewizy umieszczanej na dzwonach kościelnych: *vivos voco, mortuos plango, fulgura frango* (żywych zwołuję, zmarłych opłakuję, gromy kruszę). Budowa cyklu nawiązuje do reguł klasycznych z formą sonatową w części pierwszej, pieśniowo-repryzową w części drugiej i rondem sonatowym w finale. Nastrój poszczególnych części koresponduje z tytułowym mottem, z którym łączą się też nieliczne motywy nasuwające skojarzenia programowo-ilustracyjne. *Trio*, zaliczane do wczesnej twórczości Żeleńskiego, było w latach 70. XIX wieku wielokrotnie wykonywane, m.in. w 1878 roku w Wiedniu, co jest świadectwem szczególnego znaczenia, jakie kompozytor przypisywał dziełu na tym etapie swojej drogi twórczej.

Ewa Siemdaj

Władysław Żeleński

Piano Trio in E flat major, Op. 22

Władysław Żeleński, as well as Zygmunt Noskowski and Juliusz Zarębski, have been counted among the most eminent representatives of neo-Romanticism in Polish music. Since the early days Żeleński has shown an interest in chamber music genres. While still in secondary school, he wrote two quartets and a trio that have not, however, survived to our times. Later chamber pieces: *Sextet* in C major, Op. 9 and *Wariacje na temat własny* (*Variations on an Original Theme*) for string quartet, Op. 29 were composed by Żeleński while studying, first in Prague and later in Paris.

The *Trio* in E major, Op. 22 for piano, violin, and cello was written after the composer returned to Poland to teach the Counterpoint and Harmony Class at the Musical Institute of Warsaw. Most probably, the stimulus to write it came from a competition announced by the Warsaw Music Society in 1873. The *Trio* was only completed a year later, and premiered on 26 April during one of the Sunday Musical Mornings at the Merchants Club. In 1875 the piece, featuring a dedication to a young pianist, Augusta Auspitz-Kolar, who performed the composer's piano piece a few years earlier in Vienna was published by Kahnt Verlag in Leipzig.

Each of the three movements of the *Trio* has a motto elicited from a mediaeval device placed on church bells: *vivos voco, mortuos plango, fulgura frango* (I call the living, mourn the dead, break the bolt of thunder). The construction of the cycle follows classical rules with a sonata form in the first movement, song-reprise in the second, and a sonata rondo in the finale. The mood of the successive movements corresponds to the parts of the motto, which also provides the grounds for the few motifs that offer programme and illustrative associations.

The *Trio*, one of Żeleński's early pieces, was repeatedly performed in the 1870s, for example in 1878 in Vienna, which is a testimony to the special importance that the composer assigned to the piece at that stage in his artistic career.

Ewa Siemdaj

Pärt Uusberg

Night Scenery

na saksofon altowy i fortepian

Pärt Uusberg, przedstawiciel najmłodszej generacji estońskich kompozytorów, harmonijnie łączy działania kompozytorskie z aktywnością dyrygenta chóralnego. Jako student Toivo Tuleva i Tõnu Kõrvitsa ukończył studia magisterskie w dziedzinie kompozycji w Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru w roku 2014. Ważne miejsce w jego twórczości zajmują kompozycje chóralne, odznaczające się prostotą, delikatnością i medytacyjną atmosferą, docenione zarówno w kraju, jak i za granicą. Utwór na saksofon altowy i fortepian *Night Scenery* / *Nocna sceneria* powstał w 2016 roku na zamówienie Virgo Veldiego i Fundacji Muzycznej Pille Lill. Jego prawykonanie odbyło się 3 czerwca tego samego roku podczas Tallińskiego Festiwalu Muzyki Kameralnej. Wykonawcami byli Virgo Veldi (saksofon) i Irina Zahharenkova (fortepian).

Pärt Uusberg

Night Scenery

for Alto Saxophone and Piano

Pärt Uusberg is a representative of the youngest generation of Estonian composers, who harmoniously combines composing activity with the role of choir conductor. He completed his masters degree studies in composition as a student of Toivo Tulev and Tõnu Kõrvits at the Estonian Academy of Music and Theatre in 2014. An important place in his works is taken by choral compositions, and their characteristic simplicity, gracefulness, and meditative atmosphere have been appreciated in Estonia and abroad. *Night Scenery* for alto saxophone and piano was written in 2016 to the commission of Virgo Veldi and the Pille Lill Music Foundation. Its world premiere took place on 3 June of the same year during the Tallinn Festival of Chamber Music, and the performers were Virgo Veldi (saxophone) and Irina Zahharenkova (piano).

Antonín Dvořák

IV Trio fortepianowe e-moll „Dumki” op. 90

Praca na dziełem: 1890-1891; prawykonanie: 11 IV 1891, Praga; wydanie: Berlin 1894.

Nad twórczością Dvořáka z lat 1889-92 unosi się duch eksperymentu. Świadczy o tym nowatorska forma *VIII Symfonii*, świadczą kolorystyczno-fakturalne odkrycia w *Requiem*. Pojawiło się też dzieło stworzone od podstaw, nie odwołujące się w widoczny sposób do żadnej znanej tradycji muzyki artystycznej – ukończone 12 lutego 1891 roku 6-częściowe *Trio e-moll*, któremu kompozytor nadał tytuł „Dumki”.

Bliskość *Requiem*, któremu Dvořák poświęcił cały rok pracy, rzutowała na nastrój *Dumek*. Ich tytuł nawiązuje wszak do znanych w całej Słowiańszczyźnie, pełnych zamyślenia epickich pieśni, nierzadko lamentacyjnych, śpiewanych niegdyś na Ukrainie przy akompaniamencie bandury. Dvořák już wcześniej uczynił z dumki odrębny gatunek muzyki artystycznej, ale pomysł, by wyłącznie na nim oprzeć wielką formę cykliczną, był poniekąd szalony. Odrzuciwszy gotowe rozwiązania w rodzaju formy sonatowej, stanął kompozytor wobec konieczności stworzenia własnych zasad kształtowania dzieła. W miejsce stopniowo budujących napięcie, procesualnych form opartych na pracy tematycznej, zastosował proste, lecz wyrafinowane konfiguracje epizodów, bezpośrednio zderzających ze sobą skrajne emocje. Nasycone nimi melodie są niezwykle piękne, lecz rozmyślnie krótkie, wskutek czego wywołują pragnienie usłyszenia ich raz jeszcze. Gdy zaś powracają, to w postaci wariantów, wzbogaconych za pomocą techniki bliskiej ludowej heterofonii. Pełno jest też osobliwych efektów brzmieniowych, wzbogacających pozorną prostotę harmonii. Pozorną – bo to nie modna, postwagnerowska, totalna chromatyzacja, lecz przeciwnie: gra rozmaitych odmian diatonicznych skal kształtuje język muzyczny *Dumek*.

W części I, otwartej wyrazistym gestem (podobnym, jak w późniejszych *Pieśniach biblijnych*), elegijna, prowadzona niby to w kanonie pomiędzy skrzypcami i wiolonczelą, ale w gruncie rzeczy czysto monodyczna melodia (*Lento maestoso*, e-moll), zostaje dwukrotnie zestawiona z żywiołową, wręcz dziką w swej wesołości polką (*Allegro quasi doppio movimento*, E-dur). W wariantowym powtórzeniu melodia *Lento* zyskuje fortepianową ornamentację przypominającą brzmienie cymbałów. Kontrast i nagłość zestawień może tu szokować. Równie nagle, *attacca*, przychodzi część II, oparta na tym samym co poprzednia schemacie ABA1B1. Żałobny śpiew wiolonczeli, uzupełniany pobrzmiwającymi jak echo tercjowymi współbrzmieniami skrzypiec (*Poco adagio*, cis-moll/Cis-dur) i kojącą melodią fortepianu (Cis-dur), milknie z chwilą wejścia kolejnej, stopniowo rozpalającej się polki (*Vivace non troppo*, później *Vivace*, nawet *Furioso*, cis-moll). W klimacie brzmieniowym szczególną rolę odgrywa przemienność trybów. Część III, również połączona z poprzednią *attacca*, złożona jest także z dwóch epizodów, które jednak nie powtarzają się, a tylko są przypomniane w zakończeniu. Obydwa łączy podobieństwo repetycyjnych, akordowych motywów. Epizod pierwszy (*Andante*, A-dur, 3/4) wnosi atmosferę legendy; są to dwie wersje tej samej melodii, z których ta wprowadzona przez fortepian przywołuje motyw z *Serenady* op. 22 Dvořáka. W rozwinięciu przykuwa uwagę korespondencja fortepianu

i wiolonczeli, której przedmiotem jest zdobna, triolowa figura, kolorująca melodię skrzypiec. Epizod drugi (*Vivace non troppo*, a-moll, 2/4) należy do najbardziej motorycznych w całym utworze, a kończy się wybrzmiewającym w A-dur gitarowym pizzicato wiolonczeli, które podkreśla zarówno niezwykłość dzieła, jak i jego eufoniczny charakter.

Część IV, następująca po krótkiej przerwie, ma filigranową budowę. Jej główny wątek (*Andante moderato, quasi tempo di marcia*, d-moll), oparty jest na ostinato fortepianu i skrzypiec, stanowiącym tło dla rozlewnej, poważnej melodii wiolonczeli. Przerywa go dwukrotnie żywy i jakby płochy epizod (*Allegretto scherzando*, F-dur), za drugim razem niespodziewanie i tylko na moment wybuchający żarem. Na krótko też pojawia się jeszcze jedna polka (D-dur), stopniowo przyspieszająca aż do oszalałego *Allegro*. Długo wybrzmiewające zakończenie należy do głównego wątku z ostinatem.

Część V jest bardziej jednolita; wszystkie pomysły melodyczne mają źródło we wznoszącym się motywie wstępnym (*Allegro*, Es-dur), który znów przywołuje atmosferę opowieści. Głównym wątkiem jest żywa, a zarazem śpiewna melodia w es-moll, prowadzona w kanonie przez skrzypce i wiolonczelę na tle swobodnego ostinata fortepianu; w powtórzeniu role się odwracają, co stwarza pretekst do nowych rozwiązań kolorystycznych.

Część VI rozpoczyna się wstępem (*Lento maestoso*, c-moll), którego temat w fortepianie, akompaniowany niskimi rejestrami smyczków, wnosi atmosferę szlachetnej powagi. Rozprasza ją nieco drobny epizod *poco più mosso*, zapowiadający główną myśl finału: motoryczną, o zaledwie kwartowym ambitusie, z obsesyjnie powtarzaną małą tercją. Myśl ta (*Vivace. Quasi doppio movimento*) narasta z takim samym zapamiętaniem, jak polki w poprzednich częściach. Jej przeciwwagą jest temat wstępu (*Lento*) przekształcony w przepiękną, elegijną, typowo słowiańską melodię, graną na skrzypcach na strunie 'g'. Rozświeconą kodę zamyka ostry motyw *Vivace* zakończony akordem C-dur.

Trudno zaszeregować to niezwykle, promieniujące jakimś elementarnym urokiem dzieło. Na pewno jednak *Dumkom* Dvořáka bliżej jest do kompozycji Janáčka, Bartóka i Strawińskiego, niż do stylu Wagnera, Liszta czy nawet Brahmsa. W tej muzyce rozpamiętywana jest przeszłość, ale ona sama już do niej nie należy.

Maciej Negrey

Antonín Dvořák

Piano Trio No. 4 in E minor “Dumky”, Op. 90

Work: 1890–1891; first performance: 11th April 1891, Prague; published in: Berlin 1894.

A spirit of experiment hovers over the work of Antonín Dvořák from 1889–92. Proof of this can be found in the innovative form of the *Symphony No. 8*, and further evidence comes in the timbre and texture discoveries in *Requiem*. It was also the time of conception of a piece written from scratch that makes no visible reference to any known musical tradition, the six-section trio in E minor, which the composer entitled “Dumky” and completed on 12 February 1891. The proximity to *Requiem*, which Dvořák devoted a whole year of work to, made an impact on the mood of “Dumky”. The title is a reference to highly contemplative, epic songs, often sung in the past in Ukraine in a mournful fashion, to the accompaniment of the bandura, known throughout Slavic lands. Although Dvořák had turned *dumka* into a separate genre of sophisticated music, the idea to have a major cycle based solely on it was highly eccentric. Having rejected a ready-made solution, for example the sonata form, the composer faced the need to set his own principles for developing his work. He replaced the progressive forms gradually building up tension based on themes, with simple, albeit sophisticated configurations of episodes that see extreme emotions collide. Saturated with them, the melodies are extremely beautiful yet purposefully short, thus eliciting the desire to listen to them again. When they, however, return, it is as variants, enriched with a practice verging on folk heterophony. The pieces also brim with peculiar sound effects that augment the seemingly simple harmony. Seemingly – as this is not fashionable, post-Wagnerian total chromatisation but its opposite – there is a play of various diatonic scales that builds the musical language of the “Dumky”.

In the first section, opened with a distinctive gesture (similar to the later *Biblical Songs*), the elegiac melody that may seem to continue in a canon between the violin and the cello yet in fact is purely monadic (*Lento maestoso* in E minor) becomes twice juxtaposed against an elemental if not downright wild polka (*Allegro quasi doppio movimento* in E major). In a repeated variant, the melody of the *Lento* receives piano ornamentation that is reminiscent of the sound of the xylophone. The contrast and nakedness of the juxtapositions may shock. The second section, based on the same ABA1B1 form, comes with equal vehemence, *attacca*. The mournful song of the cello, complemented by the echoing consonance of thirds in the violin (*Poco adagio* in C sharp minor/C sharp major) and the soothing melody of the piano (C sharp major) ceases with the introduction of the ensuing polka, gradually gaining in intensity (*Vivace non troppo*, later *Vivace* and even *Furioso* in C sharp minor). A switching between the keys is assigned a special role in the soundscape. The third section, similarly connected to the preceding *attacca*, also consists of two episodes, which, however, do not recur, but are rather recalled in the closing section. They share similar repetitive motifs based on chords. The first episode (*Andante* in A major, 3/4) introduces the atmosphere of a legend: these are two versions of the same melody, with the one introduced by the piano reminiscent of a motif from Dvořák’s *Serenade*, Op. 22.

In the development, the listener is seized by the interaction between the piano and the cello, whose subject is a decorative, triplet figure, adding colour to the melody of the violin. The second episode (*Vivace non troppo* in A minor, 2/4) belongs to the most agitated in the whole piece, and ends in a guitar pizzicato of the cello in A major, emphasising both the uniqueness of the piece and its euphonic nature.

The fourth section, filigree in structure, sets in after a short pause. Its central theme (*Andante moderato, quasi tempo di marcia* in D major) is based on a piano and violin ostinato, providing the background for the drawn out and solemn melody of the cello. It is twice broken by lively and in a way trifling episodes (*Allegretto scherzando* in F major), during the second time bursting into fire suddenly yet only for a moment. Another short-term guest is yet another polka (in D major) speeding up to a maddening *Allegro*. The long resounding closing sequence belongs to the main theme with the ostinato. The fifth section is more uniform: all the ideas for melody find their source in the initial rising motif (*Allegro*, E flat major), which again evokes the atmosphere of a narrative. The main thread is a melody in E flat minor, as lively as it is songlike, led in a canon by the violin and the cello against the background of a free ostinato of the piano. The roles revert in the reprise, providing a pretext to new solutions in timbre.

The sixth section opens with an introduction (*Lento maestoso* in C major), whose piano theme accompanied in the lower registers of strings sets an atmosphere of polite solemnity. It is slightly dispersed by a minor *poco più mosso* episode heralding the main theme of the finale: energetic, with an ambitus of just a fourth, with an obsessively repeated diminished third. This concept (*Vivace. Quasi doppio movimento*) intensifies with passion equal to that of the polkas in the previous sections. Its counterweight is the theme from the introduction (*Lento*), transformed into a beautiful, elegiac, typically Slavic melody played on the G string of the violin. The cheerful coda ends with a sharp *Vivace* closing in C major.

Radiating elemental charm, the work is difficult to categorise. Certainly, Dvořák's "Dumky" are more akin to the works of Janáček, Bartók, and Stravinsky than to the styles of Wagner, Liszt and even Brahms. This music investigates the past, yet no longer belongs to it itself.

Maciej Negrey

Piano Trio Hemeis

Sigrid Kuulmann-Martin (skrzypce);
Andreas Lend (wiolonczela); **Ralf Taal** (fortepian)

W roku 2017 na zimowym festiwalu w Tallinie powstało trio pod nazwą Hemeis, złożone z wykonawców zaliczanych do najlepszych estońskich muzyków. Reakcje na ich pierwsze występy były wręcz entuzjastyczne, a ponieważ w niepodległej Estonii założono bardzo niewiele zespołów kameralnych aktywnych przez dłuższy czas, zamierzeniem Trio Hemeis jest funkcjonowanie na międzynarodowej scenie muzycznej przez długie lata. W roku 2018 muzycy wyruszą w swe pierwsze zagraniczne trasy koncertowe, które obejmują między innymi występy w helsińskiej Virka-galleria, na Wielkanocnym Festiwalu Ludwiga van Beethovena w Warszawie i na EuropFest w Bukareszcie.

Sigrid Kuulmann-Martin jest jedną z najwybitniejszych estońskich skrzypaczek. Ukończyła Wyższą Szkołę Muzyczną w Tallinie i Estońską Akademię Muzyki i Teatru. Doskonaliła ponadto swe umiejętności w londyńskiej Guildhall School of Music and Drama oraz w Robert Schumann Hochschule w Düsseldorfie, w klasie skrzypiec uczennicy maestro Dawida Ojstracha, profesor Rosy Fain. Nad techniką jej gry czuwali między innymi profesorowie tacy jak Igor Bezrodny, Dmitrij Sitkowiecki, Mihaela Martin, Pavel Vernikov, Yfrah Neaman czy Jüri Gerretz, a jej studia finansowane były przez The City of London Corporation, British Council Baltic States, Niemiecką Centralę Wymiany Akademickiej (DAAD) oraz Estoński Fundusz Kultury.

Kuulmann-Martin jest zdobywczynią pierwszej nagrody w Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Heino Ellera. Koncertowała jako solistka i kameralistka w wielu krajach Europy. Szczególne uznanie zyskały jej interpretacje dzieł kompozytorów estońskich, a zwłaszcza Eduarda Tubina. Zarejestrowała też kilka nagrań dla Estońskiego Radia i Telewizji (ERR; w tym *Koncert skrzypcowy* Sibeliusa z towarzyszeniem Estońskiej Narodowej Orkiestry Symfonicznej). We współpracy z ERR i wytwórnią Estonian Record Productions powstało wiele płyt z jej udziałem; album nagrany z pianistą Marko Martinem w 2012 roku zawiera muzykę skrzypcową Tubina.

Sigrid Kuulmann-Martin uzyskała tytuł doktora interpretacji muzycznej na Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru w roku 2014 i obecnie pracuje na tej uczelni jako docent.

Piano Trio Hemeis

Sigrid Kuulmann-Martin (violin);
Andreas Lend (cello); **Ralf Taal** (piano)

At the 2017 Tallinn Winter Festival, a piano trio named Hemeis was born, made up of some of the most outstanding musicians in Estonia today. The reaction to their first performances has been excellent and, as very few sustainably active chamber groups have been founded in the time of an independent Estonia, trio Hemeis aims to remain on the international music scene for years to come. In 2018 they will have their first tours abroad, including performances at the Helsinki Virka Gallery, during the Beethoven Easter Festival in Warsaw and the EuropFest in Bucharest.

Sigrid Kuulmann-Martin is one of the most distinguished violin players in Estonia. She completed studies at the Tallinn Music High School and Estonian Academy of Music and Theatre. She furthered her skills in the London Guildhall School of Music and Drama and Düsseldorf Robert Schumann Hochschule in the violin class of maestro David Oistrakh's student Professor Rosa Fain. Her playing has been guided by, among others, professors Igor Bezrodny, Dmitry Sitkovetsky, Mihaela Martin, Pavel Vernikov, Yfrah Neaman, Jüri Gerretz and her studies have been supported by the Corporation of London, British Council Baltic States, Deutscher Akademischer Austauschdienst and Cultural Endowment of Estonia.

Kuulmann-Martin is the laureate-prize winner of the Heino Eller International Violin Competition and she has performed as a soloist and a chamber musician in many European countries. She has received special recognition for playing Estonian composers, especially Eduard Tubin's works. She has done several recordings for Estonian Public Broadcasting (ERR), including Sibelius's Violin Concert with the Estonian National Symphony Orchestra. Many CDs have been completed in cooperation with ERR and Estonian Record Productions, the last one in 2012 featuring Tubin's violin music with pianist Marko Martin.

Kuulmann-Martin received her PhD on musical interpretation from the EAMT in 2014 and she is also working there as Assistant Professor.

Andreas Lend. Jeden z najbardziej utalentowanych estońskich wiolonczelistów, Andreas Lend pochodzi z rodziny muzyków. Studiował w helsińskiej Akademii Sibeliusa, a stopień licencjacki i magisterski uzyskał na Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru. Artysta zdobył pierwszą nagrodę i Grand Prix na Międzynarodowym Konkursie i Festiwalu „Renesans” w Armenii (2013) oraz w krajowym konkursie dla młodych skrzypków i wiolonczelistów (ESTA Estonian National Competition of Young Violinist and Cellists; 2004). Ma na swoim koncie ponadto trzecią nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Augusta Dombrovskisa w Rydze (2002), był również laureatem Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego w Liezen w Austrii (2000). Oprócz tego artyście przyznano stypendium letniej akademii „International Holland Music Session” (w latach 2009 i 2010) oraz nagrodę im. Marje i Kuldara Sinków dla Młodego Muzyka roku 2011.

W roku 2007 Lend wybrany został do składu Młodzieżowej Orkiestry Unii Europejskiej, a w latach 2004-2014 był członkiem Estońskiej Narodowej Orkiestry Symfonicznej oraz kwartetu wiolonczelowego C-JAM. Obecnie gra w Orkiestrze Estońskiej Opery Narodowej, a także w zespołach Prezioso String Quartet i Trio Hemeis.

Jako kameralista koncertował w wielu krajach.

W minionych latach występował jako solista z orkiestrami smyczkowymi Camerata Nordica i Sinfonia Cymru. Latem 2017 roku rozpoczęła się jego współpraca z zespołem Baltic Neopolis Virtuosi, z którym występuje w licznych koncertach w sezonie 2017/2018.

Andreas Lend was born into a family of musicians and is one of Estonia's most talented cellists. He studied at the Sibelius Academy in Helsinki and received his B.A. and M.A. degrees from the Estonian Academy of Music and Theatre. Andreas has won the 1st prize and Grand Prix at the Renaissance International Contest-Festival in Armenia (2013) and at the ESTA Estonian National Competition for Young Violinists and Cellists (2004); 3rd prize at the August Dombrovskis International Competition in Riga (Latvia, 2002); laureate of the International Cello Competition in Liezen (Austria; 2000). In addition, Andreas has been awarded the International Holland Music Session summer academy scholarship (2009 and 2010) and the PLMF Marje and Kuldar Sink Young Musician 2011 Award.

In 2007 Andreas Lend was chosen to take part in the European Union Youth Orchestra and between 2004-2014 was a member of the Estonian National Symphony Orchestra and the C-JAM cello quartet. Today he is a member of the Estonian National Opera Orchestra, Prezioso String Quartet and Trio Hemeis.

Andreas has performed as a soloist and chamber musician in many different countries. In past seasons he has toured as a soloist with the Camerata Nordica string orchestra and Sinfonia Cymru. In the summer of 2017 Andreas began cooperation with the Baltic Neopolis Virtuosi with extensive touring through 2017/18.

Ralf Taal ukończył Wyższą Szkołę Muzyczną w Tallinie i Estońską Akademię Muzyki i Teatru. W roku 1993 zdobył pierwszą nagrodę na Krajowym Konkursie Pianistycznym zorganizowanym z okazji 150. rocznicy urodzin Edvarda Griega. Rok później zwyciężył w „Con Brio” – konkursie dla młodych interpretatorów muzyki, a także ponownie w Krajowym Konkursie Pianistycznym. W sezonie 1994/95 otrzymał grant państwowej agencji Eesti Kontsert, a w roku 1995 nagrodę dla najmłodszego finalisty na Międzynarodowym Konkursie Schubertowskim w Dortmundzie. Jako solista występował z większością estońskich orkiestr, współpracując z takimi dyrygentami, jak Eri Klas, Paavo Järvi, Olari Elts, Arvo Volmer, Anu Tali czy Tõnu Kaljuste. Jego recitale wypełniają przede wszystkim dzieła Schuberta, Beethovena i Chopina. Ralf Taal jest także muzykiem chętnie zapraszany do współpracy przez wielu wokalistów i instrumentalistów. Obecnie artysta jest nauczycielem Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru oraz tallińskiej Szkoły Muzycznej im. Georga Otsa. W latach 1998-2014 pełnił funkcję akompaniatora w Estońskiej Operze Narodowej. Pianista jest ponadto zdobywcą dorocznej nagrody Estońskiego Funduszu Kultury za rok 2011.

Ralf Taal graduated from Tallinn Music High School and the Estonian Academy of Music and Theatre. In 1993 he won the 1st prize at the National Pianists' Competition dedicated to the 150th anniversary of Edvard Grieg. In 1994 he won the Con Brio Competition for Young Interpreters, the National Pianists' Competition and was the recipient of a grant from Estonia Concert during the season 1994/95. In 1995 he received the prize of the youngest finalist at the International Schubert Competition Dortmund. Ralf has performed as a soloist with most of the Estonian orchestras and given recitals. He has worked with the following conductors: Eri Klas, Paavo Järvi, Olari Elts, Arvo Volmer, Anu Tali, Tõnu Kaljuste to name just a few. His recitals concentrate mainly on the works of Schubert, Beethoven and Chopin. Ralf Taal is also a sought-after partner for many vocalists and instrumentalists. Currently Ralf Taal is a teacher at the Estonian Academy of Music and Theatre and at the Georg Ots Tallinn Music School, and he has worked as a pianist-repetiteur at the Estonian National Opera in 1998-2014. In 2011 he won the Annual Prize of the Cultural Endowment of Estonia.

Virgo Veldi. Niewiarygodny wprost urok i wirtuozowska gra saksofonisty Virgo Veldiego sprawiają, że należy on do najsłynniejszych i najbardziej rozchwytywanych artystów estońskich. Uzyskał stopień licencjacki i magisterski z wyróżnieniem w Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru, po czym uzupełnił studia muzyczne na Akademii Sibeliusa w Finlandii. Już jako młody muzyk zdobył wiele głównych nagród w najważniejszych konkursach muzycznych w Estonii. Virgo jest aktywnie działającym niezależnym artystą, występującym każdego roku podczas licznych koncertów i recitali muzyki kameralnej w kraju i za granicą, a także jako solista z towarzyszeniem różnych orkiestr, we współpracy z tak renomowanymi dyrygentami jak Risto Joost, Lauri Sirp, Mikk Murdvee, Olari Elts, Vello Pähn, Jüri Alperden czy Nikolai Alexeev. Virgo Veldi był nauczycielem gry na saksofonie w tallińskiej Szkole Muzycznej im. Georga Otsa i w Wyższej Szkole Muzycznej im. Sibeliusa w Helsinkach. Od roku 2001 pełni tę samą funkcję w Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru, od roku 2012 w stopniu docenta, prowadził też liczne kursy mistrzowskie w różnych krajach Europy. W latach 1999–2004 był członkiem i dyrektorem artystycznym kwartetu saksofonowego SaxEst.

W minionych sezonach Veldi odbywał trasy koncertowe po Estonii, Włoszech, Wielkiej Brytanii i Szwecji ze słynną orkiestrą smyczkową Camerata Nordica, grając utwór zamówiony niedawno u Danieli Terranovy, a także kompozycję *Prayer* napisaną specjalnie dla niego przez estońską kompozytorkę Galinę Grigorjewą.

Virgo Veldi. The incredible charm and masterful playing of saxophonist Virgo Veldi makes him one of Estonia's most well known and sought after artists. He obtained his BA and MA degree *cum laude* from the Estonian Academy of Music and Theatre and complemented his studies at the Sibelius Academy in Finland. As a young musician he won many of the main prizes at Estonia's most important competitions. Virgo is an active freelance artist playing numerous chamber music concerts and recitals each year as well as solo performances with orchestras in Estonia and abroad, in collaboration with such renowned conductors as Risto Joost, Lauri Sirp, Mikk Murdvee, Olari Elts, Vello Pähn, Jüri Alperden and Nikolai Alexeev.

Virgo Veldi has worked as a saxophone teacher at the Georg Ots Tallinn Music School and the Sibelius High School in Helsinki. Since 2001 he has taught at the Estonian Academy of Music and Theatre, from 2012 as Associate Professor, having given numerous master classes in different countries in Europe. From 1999 to 2004 he was a member and artistic director of the saxophone quartet SaxEst.

Recent seasons have taken him on tour in Estonia, Italy, the UK and Sweden with the renowned Swedish based international string orchestra Camerata Nordica, playing a new commission by Daniela Terranova and a piece *Prayer* written for him by the Estonian composer Galina Grigorjeva.

Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena

Ludwig van Beethoven Association

ul. Sławkowska 14/7

31-014 Kraków – Poland

tel./fax: + 48 12 423 15 17

e-mail: biuro@beethoven.org.pl

www.beethoven.org.pl

Produkcja / Production:

Elżbieta Chojnowska, Iwona Dyrduł,
Marta Gołda-Zajac, Sylwia Idźkiewicz-Lichočka,
Małgorzata Jachym-Czyż, Filip Nazar,
Małgorzata Szyndel, Irena Tarkowska,
Joanna Tomaszewska, Mirosława Wachowska-Nowak.

Biuro prasowe / Press room: Jakub Lis, Michał Smolis.

Katalog jest wydawany przez Stowarzyszenie
im. Ludwiga van Beethovena

The Festival catalog is published by Ludwig
van Beethoven Association

Redakcja i koordynacja / Coordinating Editor:

Ewa Siemda

Opracowanie graficzne / Graphic layout by:

Witold Siemaszkiewicz

Tłumacze / Translators:

Piotr Krasnowolski, Xymena Pietraszek-Płatek,
Tomasz Tesznar

Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów / Performer's biographies
based on submitted material

Fotograficy / Photographs: Arno Mikkor, archiwum
Stowarzyszenia im. LvB / LvB Association archives.

Plakat Festiwalu / Poster design: Mariusz Tarkawian

© 2018, Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena
Ludwig van Beethoven Association

Obsługę prawną Stowarzyszenia im. Ludwiga
van Beethovena oraz Wielkanocnego Festiwalu
im. Ludwiga van Beethovena zapewnia kancelaria
Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci i Radcowie
Prawni Sp.p. w Krakowie
(**www.tpg.net.pl**)

The Ludwig van Beethoven Association and the
Ludwig van Beethoven Easter Festival use legal
services kindly provided by the TPG Law Firm Kraków
(kancelaria Tomasik Pakosiewicz Groele Adwokaci
i Radcowie Prawni Sp.p. w Krakowie;
www.tpg.net.pl)

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano
ze środków Ministerstwa
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

Festiwal zrealizowany
dzięki wsparciu
finansowemu Miasta
Stołecznego Warszawy

**FILHARMONIA
NARODOWA**
Dyrektor Artystyczny JACEK KASPSZYK

TEATR WIELKI
**OPERA
NARODOWA**

ZACHĘTA

**Sinfonia
Varsovia**

**INSTITUT
ADAMA
MICKIEWICZA**

CULTUREP ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

PARTNER GŁÓWNY

MECENAS

REGENT
WARSAW HOTEL

Bank Zachodni WBK
Grupa Santander

ALBERT RIELE
SWISS WATCHES 1881

UTAL LICENSE PLATE
SOLUTIONS

HEXELINE

VISTULA

Litus
HOTEL & RESTAURACJE

Perlage

Bazylierek
STARE MIASTO

eventim.pl
MAMY TWOJ BILET

TVP
KULTURA

pap
POLSKA AGENCJA PRASOWA

RZECZPOSPOLITA

VIVA!

URODA

MODA

LAVIE

THINKTANK

JCDecaux

WARSAW
CHOPIN
AIRPORT

LOTNISKO
CHOPINA
WARSZAWA

STRÖER

BEETHOVEN
MAGAZINE